

21.11

Llacunes litorals sense poblacions de carofícies

Basses litorals als Muntanyans (Torredembarra). J. Vigo

Aspecte

Llacunes de dimensions variables, generalment força somes, separades totalment o parcialment del mar per un cordó de sorra o de grava. Estan poblades per comunitats planctòniques i, en alguns casos, per masses d'algues bentòniques.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Litoral marítim.

Ambients que ocupa – Zones deltaïques; àrees litorals, darrere les platges.

Clima – Mediterrani marítim.

Condicions del medi – Tant la salinitat com el volum de l'aigua són molt fluctuants, en funció del balanç hidrològic (precipitacions, oscil·lacions del nivell del mar, temporals marins, evaporació, etc.), si bé a l'estiu, en condicions naturals, aquestes llacunes solen esdevenir hipersalines i, fins i tot, arriben a dessecar-se, amb precipitació de les sals. Fons llimosos i sorrencs.

Component biòtic

	dom.	ab.	sign.	sec.
Algues				
<i>Cianòfits (algues blaves): Phormidium, Merismopedia...</i>		•		
<i>Cloròfits (algues verdes)</i>				
<i>planctòniques: Dunaliella, Selenastrum, Ankistrodesmus...</i>			•	
<i>bentòniques: Enteromorpha, Cladophora...</i>		•		
<i>Crisòfits: Prymnesium, Chromulina...</i>		•		
<i>Diatomees: Cyclotella...</i>			•	
Crustacis				
<i>Artemia salina</i>	•		•	
<i>Calanipeda aquae-dulcis</i>		•		
<i>Atyaephyra desmaresti</i>		•		
Peixos				
<i>Aphanius iberus</i> (fartet)	•		•	
<i>Sparus aurata</i> (orada)		•		
<i>Dicentrarchus labrax</i> (llobarro)		•		
Ocells				
<i>Phoenicopterus ruber</i> (flamenc)			•	
<i>Recurvirostra avosetta</i> (bec d'alena)			•	
<i>Tadorna tadorna</i> (ànec blanc)			•	

Distribució dins el territori català

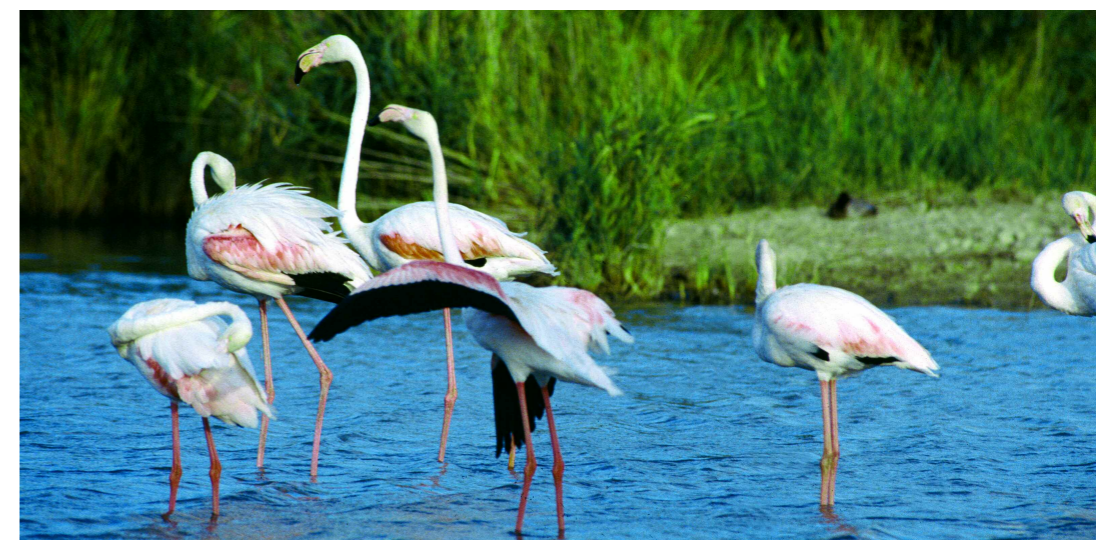
Territoris catalanídics (deltes del Llobregat i de l'Ebre...) i ruscinic (aiguamolls de l'Empordà).

Gestió, usos i problemes de conservació

Les llacunes litorals grans són aprofitades per a la pesca, la caça i, antigament, per a la recol·lecció de sal. Actualment, les que es troben a les àrees deltaïques s'han convertit sovint en col·lectors de l'aigua dels canals de reg, fet que comporta una disminució important de la salinitat i un augment de l'eutròfia (especialment a l'estiu); o bé, en altres casos, en salines. Les llacunes petites i els bassals litorals han estat considerats, sovint, com a medis insalubres, de manera que una bona part s'han convertit en abocadors de deixalles i de runes i altres han estat dessecats. Cal fomentar la valoració pública i social d'aquests ambients, atès el seu interès faunístic, ecològic, paisatgístic... i controlar tant la qualitat de l'aigua entrant com la utilització de l'hàbitat.

Artemia salina. J.L. Benito

Flamencs. X. Ferrer

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ② àrea europea extensa (zona litoral)
Freqüència dins el territori català	▶ ⑤ molt rar
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies sovint mitjanes o grans
Biodiversitat	▶ ① baixa, però les espècies que s'hi fan són exclusives d'aquests ambients i molt rares a Catalunya
Grau de maduresa	▶ ③ madur
Amenaça	▶ ④ molt amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1150* Llacunes litorals

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

21a Llacunes litorals

